

Domench d'ahir -

Domench d'ahir 10.

1927 9

Lo Pupil

Molt respectable temps: hem
anat; hem tornat; 161 cançons;
; encara gent que no es mou del llit
pel grippe, que hauria cantat.
Est, molt bé! Cançons boniques,

de que em veiem obligats a pagar
ho', perquè el contrari hauria estat
per quedar malament el nom del
senyor Patxot; i allà tot hom el venera,
com a ci', però, allà tot hom el coneix
com a ric per excepcència, que és una
qualitat que resulta en circumstància,
quan s'ha de pagar la vegada el
que pagarem a mitjana.

Ultra això, el senyor Patrot reco-
mmenava un bon aprofitament, i
la família Bonal en ha dut a l'Hotel
Marina, on s'està molt bé; no varem
poguer demanar preu, quan era el
senyor Bonal qui'ens presentava.
però el compte és de 192'5; que el
(a 12 cistella dia)
senyor Bonal volgué encarregar-se de
pagar; així el que en ha robat de la
200 que vau rebre ho tornare' gradualment
dia i ho pagaré en coneixement del Sr. Patrot, a qui
hi heu també ho comunicu. Des en

anàrem divenir, però el can-
taire i varem despetar a l'arbre.
I de divenir a diuenir
varem doblar les cançons.

Tot el dime, molt i molt
contents, però ens esdeva
gastar així. Els cantaires els
hauríem de pagar amb plata ben
llevant, perquè el noi és noi.

1. Temiem que no quedessin satis-
fets. Tot el que es podia fer,
no hem recollit.

En queden ~~2~~ ^{an} dos 2 homes, i
 2 dones, que la una, es, porà ma
 salta la nit del dia que cantà; i
 en recordava moltes més;
 Bon any non, records al
 sempre Patet.
 La seva m. Palmira Acosta

La uva n. Fabbrica Sognetti

